

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2000

Utgiven i Helsingfors den 28 juni 2000

Nr 591—603

INNEHÅLL

Nr	Sidan
591	Statsrådets förordning om ändring av reglementet för statsrådet 1419
592	Statsrådets förordning om ändring av 21 och 24 § förordningen om behörighetsvillkoren för personal inom undervisningsväsendet 1422
593	Statsrådets förordning om ändring av förordningen om fordons konstruktion och utrustning ... 1423
594	Statsrådets förordning om ändring av 6 och 12 § förordningen om arbetskrafts- och näringscentraler 1425
595	Statsrådets förordning om ändring av 34 § aravaförordning 1426
596	Statsrådets förordning om ändring av hälsoskyddsförordning 1427
597	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om temperaturerna och övriga förhållanden vid transport av livsmedel 1428
598	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om förfarandet vid ansökan om stöd för spånadslin och fiberhampa vilka producerats år 2000 1433
599	Handels- och industriministeriets förordning om ändring av 2 § handels- och industriministeriets beslut om renhetskrav för tillsatsämnen för livsmedel och vissa bestämningsmetoder 1436
600	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om avgifter för den etiska kommitténs och medicinska forskningsetiska sektionens utlåtanden samt om ersättningar till den som är föremål för forskning 1437
601	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om grunden för skogsvårdsavgiften för 2000 1439
602	Jord- och skogsbruksministeriets meddelande om jord- och skogsbruksministeriets förordning om produktion och saluföring av plantmaterial för prydnadsväxter 1440
603	Jord- och skogsbruksministeriets meddelande om jord- och skogsbruksministeriets förordning om hygien i fråga om gelatin som är avsett som människoföda 1441

Nr 591

Statsrådets förordning om ändring av reglementet för statsrådet

Given i Helsingfors den 21 juni 2000

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från statsrådets kansli, *ändras* i reglementet för statsrådet av den 18 december 1995 (1522/1995) 14 § 1 mom., 15 § 1 mom. och 49 §, av dessa 14 § 1 mom. sådant det lyder delvis ändrat i förordning 1323/1996, som följer:

14 §

Till statsrådets kanslis ansvarsområde hör följande kategorier av ärenden:

- 1) biträdande av statsministern vid den allmänna ledningen av statsrådets verksamhet,
- 2) samhällspolitiska planeringsuppgifter som inte hör till något annat ministeriums ansvarsområde,

3) allmän kontroll av hur regeringsprogrammet följs,

4) statsrådets gemensamma informationsverksamhet och samordningen av ministeriernas externa information samt det allmänna utvecklandet och den allmänna samordningen av statsförvaltningens externa information,

5) samordning av riksdagens och regering-

ens arbete, riksdagsspörsmål, frågetimmar samt övriga kontakter mellan regering och riksdag,

- 6) berättelsen om regeringens åtgärder,
- 7) statsrådets organisation och beslutsprocesser samt ordningen för handläggning av ärenden i statsrådet, fördelningen mellan det allmänna sammanträdet och ministerierna av de ärenden som skall handläggas och avgöras, indelningen av ministeriernas ansvarsområden och de överföringar av anslag och tjänster som har samband med den samt övriga ärenden som gäller statsrådet och dess konstituerande åtgärder,
- 8) förande av protokoll vid statsrådets sammanträden,
- 9) statsrådets registrators- och expeditiionsuppgifter,
- 10) översättning av statsrådets handlingar till vardera inhemska språket,
- 11) språktjänst som gäller termer och benämningar inom förvaltningen,
- 12) avläggande av tjänste- och domared samt tjänste- och domarförsäkran vid statsrådets allmänna sammanträde,
- 13) förlänande av titel, om ärendet inte hör till ett annat ministeriums ansvarsområde,
- 14) sådana ärenden angående republikens presidents kansli som skall handläggas i statsrådet,
- 15) justitiekanslersämbetets ekonomiförvaltning,
- 16) i partilagen (10/1969) avsett understöd för partiernas offentliga verksamhet, med undantag av övervakningen hur medlen används, vilken hör till justitieministeriets ansvarsområde,
- 17) statsrådets arkiv,
- 18) inkomstpolitisk förlikning,
- 19) verksamhets-, informations- och tele-system som stöder beslutsfattandet i statsrådet och statsministerns uppgifter,
- 20) statsrådets representations- och tjänstelokaler,
- 21) statsrådets transportservice,
- 22) säkerhetstjänsten vid statsrådet och dess ministerier samt beredskap för undantagsförhållanden i samarbete med ministerierna,
- 23) horisontella och institutionella frågor som är centrala för den allmänna utvecklingen av Europeiska unionen,
- 24) sådana ärenden gällande Europeiska unionen som inte hör till något annat ministeriums ansvarsområde,

25) samordningen av beredningen och behandlingen av ärenden som behandlas av olika ministerier och om vilka beslut fattas i Europeiska unionen,

26) ärenden som inte hör till något annat ministeriums ansvarsområde.

15 §

Till utrikesministeriets ansvarsområde hör följande kategorier av ärenden:

- 1) förbindelserna mellan republikens president och främmande staters överhuvud,
- 2) Finlands representation i främmande stater,
- 3) främmande staters diplomatiska och konsulära representation i Finland,
- 4) de politiska, ekonomiska, judiciella och kulturella förbindelserna med främmande stater samt biståndsarbetet,
- 5) Finlands representation i ärenden som behandlas i Europeiska gemenskapernas domstol samt i övervakningsförfaranden som gäller Finland i dess egenskap av medlem av Europeiska unionen,
- 6) tillvaratagande av finska medborgares intressen och rättigheter och hjälpande av dem i utlandet,
- 7) internationella rättsskipnings- och undersökningsorgan,
- 8) samordning av nordiska samarbetsfrågor inom Nordiska ministerrådet,
- 9) fördrag med främmande stater och internationella organisationer samt Finlands folkrättsliga förpliktelser, till den del de inte hör till något annat ministeriums ansvarsområde,
- 10) internationella kongresser, konferenser och andra sammankomster, till den del de inte hör till något annat ministeriums ansvarsområde,
- 11) internationella organisationer och inrättningar, om inte ärendet hör till något annat ministeriums ansvarsområde,
- 12) förlänande av titel för någon för den tid vederbörande tjänstgör inom utrikesförvaltningen,
- 13) tilldelande av utmärkelsetecken för utländska medborgare,
- 14) diplomatpass, tjänstepass och pass för tjänsteresa samt finskt pass till finska medborgare i utlandet,
- 15) visum som beviljas i utlandet samt uppehålls- och arbetstillstånd.

49 §

För samordning av beredningen av EU-ärenden skall som ett rådgivande organ i samband med statsrådets kansli finnas en kommitté för EU-ärenden. Statsrådet förordnar ledamöterna i kommittén för en mandatperiod på högst tre år åt gången.

Kommittén har högst 17 ledamöter, som skall företräda statsrådets kansli, de övriga ministerierna, justitiekanslersämbetet samt republikens presidents kansli, landskapet Åland och Finlands Bank. Varje ledamot har en personlig suppleant som förordnats av statsrådet. Statsrådet utser kommitténs ordförande.

Helsingfors den 21 juni 2000

Statsminister *Paavo Lipponen*

Kommittén kan inrätta sektioner. Till ledamöter i sektioner kan kommittén kalla även utomstående personer. Till ordförande för en sektion kallar kommittén en tjänsteman från det ministerium till vars ansvarsområde de ärenden som behandlas i sektionen huvudsakligen hör.

Till ledamöter i kommittén och dess sektioner, suppleanter, sakkunniga och sekreterare betalas inte arvode.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2000.

Regeringsråd,
förvaltningsdirektör Auni-Marja Vilavaara

Nr 592

Statsrådets förordning**om ändring av 21 och 24 § förordningen om behörighetsvillkoren för personal inom undervisningsväsendet**

Given i Helsingfors den 21 juni 2000

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från undervisningsministeriet, *ändras* i förordningen den 14 december 1998 om behörighetsvillkoren för personal inom undervisningsväsendet (986/1998) 21 och 24 § som följer:

21 §

Särskilda bestämmelser om undervisning på främmande språk, undervisning som ordnas utomlands samt undervisning som baserar sig på en viss pedagogisk princip

Behörig att ge sådan undervisning som avses i 10 § 4 mom. lagen om grundläggande utbildning och 6 § 3 mom. gymnasielagen, undervisning som baserar sig på steinerpedagogik samt förskoleundervisning som baserar sig på montessoripedagogik är utöver vad som föreskrivs i denna förordning även den som har slutfört studier som av utbildningsstyrelsen anses tillräckliga. Utbildningsstyrelsens beslut om tillräckliga studier kan också gälla en enskild person.

Studier som delvis eller helt kan godkännas som sådana tillräckliga studier som avses i 1 mom. är studier som slutförts i lärarutbildning i ett land som hör till samma språkgrupp i fråga om undervisning på främmande språk, studier som slutförts i lärarutbildningen för steinerpedagogiska skolor i fråga om undervisning som baserar sig på steinerpedagogik samt studier för montessorilärare eller montessorihandledare i fråga om förskoleundervisning som baserar sig på montessoripedagogik.

Vad som i 1 och 2 mom. bestäms om be-

hörighetsvillkoren för den som meddelar undervisning som baserar sig på steinerpedagogik, gäller också rektor för en skola eller läroanstalt som ordnar grundläggande utbildning och gymnasieutbildning som baserar sig på steinerpedagogik.

24 §

Behörighetsintyg utfärdat av universitet för lärare som meddelar konstundervisning

Ett universitet som ordnar utbildning i musik eller i teater och dans kan förklara en person behörig att meddela sådan undervisning i yrkesinriktade studier i musik och i teater och dans som avses i 13 § samt sådan undervisning som avses i 19 §, om han eller hon genom framgångsrika offentliga framträdanden eller genom annan verksamhet eller studier har visat sig ha uppnått den kompetens som fordras för uppgifterna. Vid behov kan universitetet fordra att kompetensen visas i ett särskilt prov.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2000.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 21 juni 2000

Minister *Sinikka Mönkäre*

Regeringsråd Matti Lahtinen

Nr 593

Statsrådets förordning
om ändring av förordningen om fordons konstruktion och utrustning

Given i Helsingfors den 21 juni 2000

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från trafikministeriet, *ändras* i förordningen den 4 december 1992 om fordons konstruktion och utrustning (1256/1992) 157, 160 och 166 § som följer:

157 §

Draganordning

1. En traktor skall framtill vara försedd med en draganordning eller en fästpunkt för dragstång eller dragrep i enlighet med bestämmelserna i rådets direktiv 79/533/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kopplingsanordningen och backväxeln på jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul, sådana dessa bestämmelser lyder ändrade genom kommissionens direktiv 1999/58/EG.

2. Om traktorn bak är försedd med kopplingsanordning för koppling av släpfordon, skall kopplingsanordningen motsvara kraven i direktiv 89/173/EEG, sådana dessa krav lyder ändrade genom kommissionens direktiv 2000/1/EG.

160 §

Radiostörningar och elektromagnetisk kompatibilitet

En traktor skall vara försedd med ett sådant system för avlägsnande av radiostör-

ningar som motsvarar kraven i rådets direktiv 75/322/EEG om dämpning av radiostörningar (elektromagnetisk kompatibilitet) som orsakas av jordbruks- eller skogsbrukstraktorer, sådana dessa krav lyder ändrade genom kommissionens direktiv 2000/2/EG.

166 §

Obligatoriska och tillåtna lyktor, strålkastare och reflektorer

1. Traktor och motorredskap skall vara försedda med följande lyktor, strålkastare och reflektorer:

- a) halvljusstrålkastare,
- b) körriktningssvisare och koppling av dem som varningsblinkar,
- c) bromslyktor på traktorer,
- d) en lykta för den bakre registreringsskylten, om den är avsedd att monteras baktill,
- e) främre och bakre positionslyktor,
- f) röda reflektorer baktill,
- g) blinkande orangegul varningslykta på traktorer och motorredskap som används för arbete på eller invid vägen, och
- h) orangegula reflektorer som är synliga åt

Kommissionens direktiv 1999/56/EG (31999L0056); EGT nr L 146, 11.6.1999, s. 31, kommissionens direktiv 1999/58/EG (31999L0058); EGT nr L 148, 15.6.1999, s. 37, kommissionens direktiv 2000/1/EG (32000L0001); EGT nr L 21, 26.1.2000, s. 16, kommissionens direktiv 2000/2/EG (32000L0002); EGT nr L 21, 26.1.2000, s. 23

sidorna för markering av konstruktion eller anordning som är smalare än fordonet i övrigt och som skjuter ut utanför fordonet fram eller bak mer än en meter.

2. Traktorer och motorredskap, som har en egenmassa som är större än 0,5 ton, skall baktill ha en skylt som betecknar långsamt fordon. Skylten krävs inte, om ett släpfordon som är försett med en sådan skylt är kopplat till traktorn eller motorredskapet.

3. Utöver vad som bestäms i 1 och 2 mom. får traktor och motorredskap vara utrustade med följande lyktor, strålkastare och reflektorer:

- a) helljusstrålkastare,
- b) bromslyktor på motorredskap,
- c) främre dimstrålkastare,
- d) dimbaklyktor,
- e) parkeringslyktor,
- f) backningsstrålkastare,
- g) sidolyktor,
- h) fram- och sidoreflektorer,
- i) konturlyktor på en sådan traktor och ett sådant motorredskap, vars bredd är större än 2,1 meter,
- j) arbets- och hjälpstrålkastare, som är nödvändiga för lastning, lossning eller annat bruk, och
- k) separat förordnade lyktor och reflektorer på traktorer som används för specialtransport eller på lasten och på motorredskap.

4. De lyktor, strålkastare och reflektorer på en traktor, vilka nämns i 1 mom. a—f punk-

ten och i 3 mom. skall till färg, typ, antal, placering, synbarhet, inriktning, koppling och krav på funktionskontrollanordning, förutom placeringen av lykta för bakre registreringsskylt, uppfylla bestämmelserna i rådets direktiv 78/933/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om installationen av belysnings- och ljussignalanordningar på jordbruks- och skogsbrukstraktorer med hjul, sådana dessa bestämmelser lyder ändrade genom kommissionens direktiv 1999/56/EG, eller E-reglementet nr 86. Bestämmelserna i det ovan nämnda direktivet och E-reglementet tillämpas också på färg, placering, synbarhet och inriktning av en traktors andra lyktor, strålkastare och reflektorer.

1. Denna förordning träder i kraft den 30 juni 2000.

2. Förordningens 157 och 166 § tillämpas på traktorer som typbesiktas som tillhörande en ny typ eller som EG-typgodkänns den 1 januari 2001 eller därefter.

3. Förordningens 160 § tillämpas från den 1 oktober 2002 vid EG-typgodkännande eller typbesiktande av ny typ då det gäller traktorer och komponenter samt separata tekniska enheter. Traktorer och deras komponenter eller separata tekniska enheter som typgodkänts eller typbesiktats som tillhörande en ny typ före den 1 oktober 2002 får tas i bruk före den 1 oktober 2008.

Helsingfors den 21 juni 2000

Trafikminister *Olli-Pekka Heinonen*

Biträdande avdelningschef Kari Saari

Nr 594

Statsrådets förordning**om ändring av 6 och 12 § förordningen om arbeidskrafts- och näringscentraler**

Given i Helsingfors den 21 juni 2000

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från handels- och industriministeriet,

ändras i förordningen den 31 januari 1997 om arbeidskrafts- och näringscentraler (93/1997) 6 och 12 §, av dessa lagrum 12 § sådan den lyder delvis ändrad i förordning 1310/1999, som följer:

6 §

Besättande av tjänsterna

Direktören utnämns av statsrådet. Direktören kan vid behov på förordnande av vederbörande ministerium också leda en avdelning som bestäms särskilt och sköta avdelningschefens uppgifter.

Avdelningscheferna och fiskerichefen utnämns av vederbörande ministerium på förslag av direktören.

Övriga tjänstemän utnämns och personalen i arbetsavtalsförhållande anställs av centralen.

12 §

Avgörande av ärenden

Om inget annat bestäms, avgörs ärendena av direktören eller en annan tjänsteman som i arbetsordningen har getts beslutanderätt, på föredragning av den tjänsteman som fastställs i arbetsordningen.

Ärenden som gäller bevakning av fiskerintressen i vattenrättsliga tillståndsärenden avgörs av fiskerichefen.

Chefen för arbeidskraftsavdelningen beslutar på föredragning om de ärenden som gäller arbeidskraftsbyråerna.

Denna förordning träder i kraft den 1 september 2000.

Helsingfors den 21 juni 2000

Handels- och industriminister *Sinikka Mönkäre*

Konsultativa tjänstemannen Marjukka Aarnio

Nr 595

**Statsrådets förordning
om ändring av 34 § aravaförordning**

Given i Helsingfors den 21 juni 2000

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från miljöministeriet *ändras* i aravaförordningen av den 30 december 1993 (1587/1993) 34 § 1 och 4 mom., av dessa lagrum 34 § 4 mom. sådant det lyder i förordning 403/1998, som följer:

34 §

*Nedsättning av annuiteten för
hyresbostadsaravalån*

Överstiger medelhyran i ett hyreshus eller hyran för en hyresbostad på grundvalen av den första annuiteten de maximala boendeutgifter som avses i 7 § lagen om bostadsbidrag, kan Statskontoret i fråga om lån som beviljats av bostadsfonden och kommunen i fråga om lån som beviljats av kommunen på ansökan av låntagaren sänka den första annuiteten för hyreshuslånet eller hyresbostadslånet högst så mycket att den ovan nämnda nivån för boendeutgifterna nås. Annuiteten kan då sänkas med högst 0,3 procentenheter. Ansökan skall göras före den tidpunkt från vilken den första annuiteten skall räknas.

På ansökan av låntagaren kan Statskontoret på de grunder som anges i 1 mom. också senare under lånetiden sänka annuiteten för andra än i 3 mom. avsedda lån högst så mycket att den ovan nämnda nivån för boendeutgifterna nås. Annuiteten kan då sänkas med högst 50 procent. Lånetiden får

dock inte överstiga den maximala lånetid som föreskrivs med stöd av 42 § aravalagen. Vid nedsättning av annuiteten används som grund för beräkning av lånetiden en 2-procentig förändring i konsumentprisindex. Nedsättningen av annuiteten förutsätter att husets ägare har fusionerat sina hyreshus till ett enda bolag eller, om det finns grundad anledning till det, till ändamålsenliga enheter och jämnat ut hyrorna i husen eller att ägaren har vidtagit andra åtgärder genom vilka hyresnivån kan göras skäligare.

Denna förordning träder i kraft den 28 juni 2000 och den tillämpas från och med den 1 januari 2000.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Bestämmelserna i 34 § 4 mom. tillämpas även på de annuiteter för långfristiga ombyggnadslån för hyresboende som sänks efter att denna förordning trätt i kraft, om lånen har beviljats före den 15 juni 1998 eller på basis av ansökningar som då varit anhängiga.

Helsingfors den 21 juni 2000

Minister *Suvi-Anne Siimes*

Överinspektör Ulla-Maija Sirviö

Nr 596

**Statsrådets förordning
om ändring av hälsoskyddsförordning**

Given i Helsingfors den 21 juni 2000

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet,

upphävs 33, 34, 34a och 34b § i hälsoskyddsförordningen av den 16 december 1994 (1280/1994), av dem 34 a § sådan den lyder i förordning 252/1996 och 34 b § sådan den lyder i förordning 1221/1999, samt

ändras 32 §, som följer:

32 §

Insläppning av djur i livsmedelslokaler

Hundar, katter eller andra djur får inte släppas in i livsmedelslokaler, med undantag av sådana ställen utomhus där det serveras

endast drycker. Synskadades ledarhundar och rörelsehandikappades assistenthundar får dock tas in i utrymmen för kunder.

Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2000.

Helsingfors den 21 juni 2000

Omsorgsminister *Osmo Soininvaara*

Överinspektör Katri Nuotio

Nr 597

**Social- och hälsovårdsministeriets förordning
om temperaturerna och övriga förhållanden vid transport av livsmedel**

Given i Helsingfors den 21 juni 2000

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 41 § hälsoskyddslagen av den 19 augusti 1994 (763/1994), sådant detta lagrum lyder i lag 777/1996:

1 §

transporterar eller organiserar transport; eller
3) transporter i samband med hemhushåll.

Syfte

Denna förordning innehåller bestämmelser om temperaturerna i livsmedelstransportutrymmen och övriga förhållanden vid transport av livsmedel samt anmälningar i fråga om de fordon och containrar som används vid transport och distribution av livsmedel. I förordningen bestäms dessutom om egenkontrollen av livsmedelstransporter.

2 §

Tillämpningsområde

Förordningen gäller transport av livsmedel per järnväg, per landsväg, sjöledes eller luftledes. På transporter enligt överenskommelsen om internationell transport av lättfördärliga livsmedel och om specialutrustning för sådan transport (FördrS 48/1981) tillämpas dock endast 4 §.

Denna förordning gäller inte

1) transporter enligt lagen om livsmedelshygien i fråga om animaliska livsmedel (1195/1996);

2) transporter i samband med primärproduktion, då jordbruksidkare själv

3 §

Definitioner

I denna förordning avses med:

1) *livsmedelslokal* den del av ett fordon eller en container som används för yrkesmässig transport eller förvaring av livsmedel,

2) *transportfordon* fordon eller annat transportmedel; samt

3) *container* ett tillslutbart och flyttbart förvaringsutrymme för livsmedel.

4 §

Allmänna livsmedelshygieniska krav vid transport av livsmedel

Fordon och andra transportmedel som används vid transport av livsmedel skall hållas rena. De delar av fordonet i vilka transportrats annat än livsmedel skall vid behov rengöras innan de används för transport av livsmedel.

Ytmaterialen i transportfordonen och containrar bör lätt kunna rengöras. Transport-

fordonen och containrar får inte överföra främmande lukt, smak eller andra skadliga egenskaper till de livsmedel som transporteras.

Vid transport av livsmedel skall ett tätt tillslutbart fordon användas, om livsmedlen inte har förpackats så att de under transporten är skyddade för väta, frysning, damm och annan förorening.

Transporten skall ordnas så att livsmedlens hygieniska kvalitet inte riskeras under transporten. Vid transporten får livsmedlen eller deras transportlådor eller transportkärl inte placeras på sådan plats i fordonet där de väts, frysas, utsätts för damm eller förorenas. Om produkter som kan äventyra livsmedlens hygieniska kvalitet transporteras i fordonet, skall livsmedlen transporteras i en del, container eller behållare som hålls separat från dessa produkter. Livsmedlen skall placeras så i fordonet att de inte förorenas och att det till dem inte överförs främmande lukt, smak eller andra skadliga egenskaper av de andra livsmedel eller varor som transporteras i fordonet.

5 §

Transportkärl

Transportlådor, transportkärl och transportbehållare skall i livsmedelslokalen förvaras så att de inte väts, frysas, utsätts för damm eller förorenas och sålunda försämrar den hygieniska kvaliteten på de livsmedel som transporteras.

Transportlådorna, transportkärlen och transportbehållarna skall rengöras mellan varje användning.

Transportlådor, transportkärl och transportbehållare för bulktransport av livsmedel i flytande form eller i form av granulat eller pulver samt oförpackade bageriprodukter och oförpackade, lätt förskämbara livsmedel får användas endast för transport av livsmedel.

Transportlådor, transportkärl och transportbehållare för bulktransport av livsmedel i flytande form eller i form av granulat eller pulver samt oförpackade bageriprodukter och oförpackade, lätt förskämbara livsmedel skall vara märkta "Vain elintarvikkeille / Endast för livsmedel" eller vara försedda med någon annan motsvarande märkning som anger användningsändamålet.

6 §

Undantag i fråga om bulktransport av vissa livsmedel

Utan hinder av 5 § 2 mom. kan på bulktransport av oljor och fetter tillämpas bestämmelserna i bilaga 1 och vid transport av råsocker bestämmelserna i bilaga 2.

7 §

Temperaturen under transporten

Lätt förskämbara livsmedel, som för att stå sig kräver kylförvaring, skall transporteras i högst de temperaturer som enligt 27 § hälsoskyddsförordningen (1280/1994) tillämpas vid lagring av lätt förskämbara livsmedel. Under transporten får temperaturen stiga tillfälligt, om livsmedlens hygieniska kvalitet inte försämras.

Vid över två timmar långa transporter av lätt förskämbara livsmedel som kräver kylförvaring skall ett system för övervakning av temperaturen användas.

Om lätt förskämbara livsmedel som under transporten skall hållas heta svalnar under transporten, får detta inte äventyra livsmedlens hygieniska kvalitet.

Djupfrysta livsmedel skall transporteras i de temperaturer som anges i förordningen om djupfrysta livsmedel (165/1994). Vid transport av djupfrysta livsmedel skall dessutom iaktas handels- och industriministeriets beslut övervakningen av förordningen om djupfrysta livsmedel samt om övervakningsmetoderna (340/1994).

8 §

Anmälan

Den som idkar yrkesmässig transport eller förvaring av livsmedel i sådana transportfordon eller containrar som avses i 3 § skall göra en anmälan enligt 13 § 1 mom. 3 punkten hälsoskyddslagen (763/1994) till hälsoskyddsmyndigheten i den kommun där verksamhetsidkaren har sin hemort. En motsvarande anmälan skall också göras vid väsentliga ändringar i verksamheten.

Verksamhetsidkaren kan låta uppgifterna i anmälan ingå i en anmälan som avser en annan livsmedelslokal.

När en ny verksamhetsidkare tar över

verksamheten, skall detta anmälas till hälsoskyddsmyndigheten i den kommun där den nya verksamhetsidkaren har sin hemort.

9 §

Uppgifter som skall framgå av anmälan

Av anmälan som avses i 9 § skall framgå

- 1) verksamhetsidkarens namn, hemort och kontaktuppgifter,
- 2) uppgifter om transporten,
- 3) transportmedel,
- 4) det slag av livsmedel som transporteras, samt
- 5) temperaturerna under transporten och vilka metoder som används för att mäta temperaturerna.

Till anmälan skall dessutom fogas en plan för egenkontroll enligt 22 § hälsoskyddsförordningen. I planen skall de krav som nämns i 10 § beaktas.

10 §

Plan för egenkontroll

I planen för egenkontroll skall nämnas de åtgärder som kan vidtas för att hindra livsmedlens hygieniska kvalitet från att försämrans under transporten. Planen för egen-

kontroll skall ange den verksamhet som planen gäller, den person som är ansvarig för transporterarna, kraven på transportanordningarna, utrustningen om transportkärnen samt transporttemperaturerna, systemet för övervakning av temperaturen och andra skeden som är viktiga med tanke på livsmedelshygien under transporten, exempelvis lastning och lossning.

Om överlåtaren eller mottagaren av livsmedlen ordnar livsmedelstransporten, kan planen för egenkontroll ingå i den plan för egenkontroll som överlåtaren eller mottagaren av livsmedlen gör upp och genomför och som gäller annan verksamhet.

11 §

Ikraftträdelse och övergångsbestämmelser

Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2000.

Den märkning som avses i 5 § 3 mom. skall från och med den 1 augusti 2003 finnas på transportlådor, transportkärl och transportbehållare när det gäller oförpackade bageriprodukter samt oförpackade, lätt förskämbara livsmedel.

Verksamhetsidkaren skall göra en anmälan enligt 8 § före den 1 mars 2001.

Helsingfors den 21 juni 2000

Omsorgsminister *Osmo Soininvaara*

Överinspektör *Katri Nuotio*

BILAGA 1

Bulktransport med fartyg av flytande oljor och fetter som avsetts som livsmedel

Bulktransport med fartyg av flytande oljor och fetter som avsetts som livsmedel är tillåten om:

1) oljor eller fetter transporteras i en rostfri ståltank eller i en tank som invändigt är klädd med epoxiharts eller annat tekniskt jämförbart material; och

2) den närmast föregående lasten som transporterats har varit livsmedel eller last av ämnen från den lista över godtagbara föregående laster som nämnts i bilagan till kommissionens direktiv om undantag från vissa bestämmelser i rådets direktiv 93/43/EEG om livsmedelshygien i fråga om bulktransport av fetter och oljor 96/3/EG.

Om fett eller oljan inte skall bearbetas är transport med fartyg tillåten endast i en tank som är av rostfritt stål eller invändigt klädd med epoxiharts eller annat tekniskt jämförbart material. De tre närmast föregående lasterna skall i detta fall ha varit livsmedel.

Befälhavaren på ett transporterande fartyg skall ha detaljerad dokumentation om de tre närmast föregående laster som transporterats i de berörda tankarna samt om effektiviteten i de rengöringsåtgärder som genomförts mellan dessa laster. I de fall då lasten överförs till ett annat fartyg skall befälhavaren på det mottagande fartyget förutom ovan nämnda dokumentation dessutom inneha motsvarande dokumentation från fartyget före överföringen. Dokumentationen skall på begäran visas upp för hälsoskyddsmyndigheterna.

BILAGA 2

Sjötransport av råsocker som skall raffineras innan det används som livsmedel

Råsocker som raffineras innan det används som livsmedel eller ingrediens i livsmedel kan transporteras till sjöss i sådana transportkärl, behållare och tankar som inte uteslutande är avsedda för livsmedelstransporter. Innan råsockret lastas skall transportkärlen, behållarna och tankarna rengöras omsorgsfullt för avlägsnande av eventuella föroreningar eller andra rester av föregående last samt inspekteras för att säkerställa att resterna avlägsnats effektivt. Råsocker får inte transporteras i transportkärl, behållare och tankar i vilka omedelbart före råsockertransporten har transporterats gods i flytande form i bulklast.

Den rengöring av transportkärlen, behållarna och tankarna avsedda för sjötransport av råsocker som sker före råsockertransporten är en sådan i 22 § hälsoskyddsförordningen avsedd faktor som inverkar på den hygieniska kvaliteten hos det socker som används som livsmedel eller ingrediens i livsmedel.

Det råsockerparti som transporteras för livsmedelsbruk skall åtföljas av ett intyg av den verksamhetsidkare som ansvarar för sjötransporten. Av intyget skall framgå den föregående last som transporterats och sättet och tidpunkten för rengöringen av transportkärlen, behållarna och tankarna. Uppgifterna i intyget skall grunda sig på den dokumentation som den verksamhetsidkare som ansvarar för sjötransporten innehar. På det intyg som medföljer råsockret skall dessutom på ett eller flera av Europeiska gemenskapens språk tydligt och med permanent skrift antecknas "Denna produkt skall raffineras innan den används som livsmedel". Den verksamhetsidkare som ansvarar för raffineringsprocessen skall bevara en kopia av intyget från den verksamhetsidkare som ansvarar för sjötransporten.

De verksamhetsidkare som ansvarar för transporten av råsockret och raffineringsprocessen skall på begäran för hälsoskyddsmyndigheten visa det intyg som medföljer råsockerpartiet samt den dokumentation som uppgifterna i intyget grundar sig på.

Nr 598

**Jord- och skogsbruksministeriets förordning
om förfarandet vid ansökan om stöd för spånadslin och fiberhampa vilka producerats år
2000**

Given i Helsingfors den 21 juni 2000

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut föreskrivs med stöd av 2 §, 3 § 1 mom. och 11 § lagen den 8 december 1994 om verkställighet av Europeiska gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik (1100/1994):

1 §

Tillämpningsområde

Denna förordning gäller det ansökningsförfarande om stöd för spånadslin och fiberhampa vilka producerats år 2000 och som skall iakttas vid tillämpning av kommissionens förordning (EEG) nr 1164/89 om närmare bestämmelser för stödet för spånadslin och fiberhampa, nedan *fiberförordningen*.

2 §

Anmälan om arealer

I fråga om anmälan om arealer för spånadslin och fiberhampa tillämpas vad som i jord- och skogsbruksministeriets beslut om administration och kontroll av stödsystemet för jordbruksgrödor (155/2000) föreskrivs om anmälan om arealer.

3 §

Förändringar till anmälan om arealer

Då det gäller ändringar i arealer skall en anmälan om såningsarealer lämnas in till landsbygdsnäringsmyndigheten i den kommun där odlarens gårdsbruksenhet är belägen senast den sista såningsdagen, som kommissionen har fastställt för jordbruksgrödor.

Anmälan om såningsarealer skall göras på jord- och skogsbruksministeriets blankett nummer 117 för år 2000 eller en datautskrift enligt formulär som har fastställts av jord- och skogsbruksministeriet för år 2000.

4 §

Odlingsanmälan

Odlaren eller uppdragsgivaren för spånadslinodling skall enligt vad som föreskrivs om saken i artikel 5 i fiberförordningen och i jord- och skogsbruksministeriets beslut nummer 43/99 om utsädesmängden samt tidsfristen för odlingsdeklaration vid odling av hampa lämna in odlingsanmälan jämte bilagor till den myndighet som avses i 15 §.

Odlingsanmälan skall göras på jord- och skogsbruksministeriets blankett nummer 203 för år 2000 eller en datautskrift enligt formulär som har fastställts av jord- och skogsbruksministeriet för år 2000.

5 §

Bilagor till odlingsanmälan

Odlaren eller uppdragsgivaren för spånadslinodling skall lämna in utredningar som bilaga till odlingsanmälan enligt vad som föreskrivs om saken i artikel 2, 3 och 5 i fiberförordningen till den myndighet som avses i 15 §.

Om garantibeviset för den hampa som odlas gäller utsäde som använts av flera odlare (t.ex. samma säck med utsäde fördelats mellan olika odlare), skall det ursprungliga garantibeviset bifogas till en av odlingsanmälningarna och den bör innehålla hänvisning till de andra odlingsanmälningar som beviset gäller (odlarnas namn och lägenhetssignum). På motsvarande sätt skall de andra odlingsanmälningarna åtföljas av en vidimerad kopia av det ursprungliga garantibeviset.

Om odlingsanmälan lämnas av uppdragsgivaren för spånadslinodling, skall anmälan åtföljas av en kopia av odlarens anmälan om arealer eller anmälan om odlarens lägenhetsnummer inom det integrerade administrations- och kontrollsystemet.

6 §

Stödansökan

Odlaren eller uppdragsgivaren för spånadslinodling skall enligt vad som föreskrivs om saken i artikel 8 i fiberförordningen lämna in stödansökan jämte bilagor till den myndighet som avses i 15 §.

Stödansökan skall göras på jord- och skogsbruksministeriets blankett nummer 202 för år 2000 eller en datautskrift enligt formulär som har fastställts av jord- och skogsbruksministeriet för år 2000.

7 §

Bilagor till stödansökan

Odlaren eller uppdragsgivaren för spånadslinodling skall lämna in utredningar som bilaga till stödansökan enligt vad som föreskrivs om saken i artikel 8 i fiberförordningen till den myndighet som avses i 15 §.

Avtal om beredningsåtagande, som skall inlämnas som bilaga till stödansökan, skall göras på jord- och skogsbruksministeriets blankett nummer 233 för år 2000 eller en datautskrift enligt formulär som har fastställts av jord- och skogsbruksministeriet för år 2000.

8 §

Bärgande av skörd innan stödansökan inlämnas

Bärgande av skörd innan stödansökan som avses i 6 § inlämnas skall anmälas enligt vad som föreskrivs om saken i artikel 4 i fiberförordningen.

Anmälan om bärgande av skörd skall inlämnas skriftligen till den myndighet som avses i 15 §. Anmälan skall åtminstone innehålla odlarens namn och adress, slättetid samt bas- och jordbruksskiftenas signum för de slagna arealerna.

9 §

Produktionsintyg för spånadslin

Odlaren, den första beredaren eller uppdragsgivaren för spånadslinodling skall enligt vad som föreskrivs om saken i artikel 10 i fiberförordningen lämna in produktionsintyg för spånadslin till den myndighet som avses i 15 §.

Som produktionsintyg skall användas jord- och skogsbruksministeriets blankett nummer 206 för år 2000 som den myndighet som avses i 15 § har förhandsifyllt.

10 §

Garanti

Innan en garanti enligt artikel 12 a i fiberförordningen kan ställas, skall den som ställer garantin bli registrerad i kundregistret vid jord- och skogsbruksministeriets interventionsenhet. Den som ställer garantin skall lämna in interventionsenhetens registreringsblankett till den myndighet som avses i 15 §.

Den som ställer garantin skall returnera blanketten för anmälan om garanti och en eventuell bankgarantihandling till den myndighet som avses i 15 §.

11 §

Beredningsbevis

Odlaren, den första beredaren eller uppdragsgivaren för spånadslinodling skall enligt vad som föreskrivs om saken i artikel 12 a i fiberförordningen lämna in ett beredningsbevis till den myndighet som avses i 15 §.

Som beredningsbevis accepteras exempelvis kopior på fakturor av produktförsäljning tillsammans med månatliga resuméer gällande lagerbokföring eller något motsvarande tillförlitligt bevis.

12 §

Minimiavkastning

För att konstatera huruvida minimiavkastningen uppnåtts, skall odlaren av spånadslin och fiberhampa senast den 30 juni 2001 lämna in vägningsbevisen eller kopior av dem till den myndighet som avses i 15 §.

Odlaren kan vid behov be att resten av

den linhalm som inte levererats till beredaren skall uppmätas i odlarens lagerutrymme av den myndighet som avses i 15 §.

13 §

Godkännande av den första beredaren av spånadslin och fiberhampa

Enligt artikel 5 a i fiberförordningen beviljas stöd endast för spånadslin och fiberhampa som bereds av en godkänd första beredare.

Den första beredaren av spånadslin och fiberhampa skall ansöka om godkännande hos den myndighet som avses i 15 §. Ansökan om godkännande av den första beredaren skall göras på jord- och skogsbruksministeriets blankett nummer 234 eller en datautskrift enligt formulär som har fastställts av jord- och skogsbruksministeriet.

Ansökan om godkännande skall åtföljas av beskrivningar, utredningar och förbindelser enligt vad som föreskrivs om saken i artikel 5 a i fiberförordningen.

14 §

Anmälan om mängden fiber i lager

Odlare och uppdragsgivare för spånadslinodling som bereder själv eller låter bereda lin-/hamphalmen och första beredare och försäljare av lin- och hampfiber skall lämna in uppgifter om den mängd från Europeiska gemenskapen härstammande lin- och hampfiber som de hade i sin besittning i slutet av föregående månad. Anmälan gäller långa och korta fibrer (exempelvis lin och hampa som skäktats, häcklats eller bearbetats på något annat sätt). Anmälan gäller inte oberedda lin- eller hampstjälkar.

Anmälan om mängden fiber i lager skall månatligen senast den sjunde dagen varje månad lämnas in till den myndighet som avses i 15 §. Anmälan skall göras på jord- och skogsbruksministeriets blankett nummer

Helsingfors den 21 juni 2000

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

205 eller en datautskrift enligt formulär som har fastställts av jord- och skogsbruksministeriet.

15 §

Inlämnande av ansökningar

Ansökan om stöd, utredningar och anmälningar jämte bilagor, nedan *ansökan*, skall lämnas in till landsbygdsavdelningen vid den arbetskrafts- och näringscentral där driftscentrumet för odlarens gårdsbruksenhet eller anmälarens verksamhetsställe är beläget. Om lägenheten saknar driftscentrum, skall ansökan lämnas in till den landsbygdsavdelning där huvuddelen av lägenhetens åkrar är belägna.

En ansökan som har lämnats in per post anses ha lämnats in i tid om den postförsändelse som innehåller ansökan är poststämplad den sista ansökningsdagen och är riktad till den behöriga landsbygdsavdelningen.

De behöriga myndigheter som avses i fiberförordningen i fråga om behandling och övervakning av ansökningar för spånadslin och fiberhampa utgörs av landsbygdsavdelningarna vid arbetskrafts- och näringscentralerna.

16 §

Närmare föreskrifter

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar vid behov närmare föreskrifter om verkställigheten av denna förordning.

17 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 28 juni 2000.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Lantbruksråd Olli-Pekka Peltomäki

Nr 599

**Handels- och industriministeriets förordning
om ändring av 2 § handels- och industriministeriets beslut om renhetskrav för
tillsatssämnen för livsmedel och vissa bestämningmetoder**

Given i Helsingfors den 21 juni 2000

I enlighet med handels- och industriministeriets beslut
ändras i handels- och industriministeriets beslut av den 23 juni 1999 om renhetskrav för
tillsatssämnen för livsmedel och vissa bestämningmetoder (772/1999) 2 § som följer:

2 § _____ nens direktiv 1999/75/EG av den 22 juli
1999.
2. Färgämnen: Kommissionens direktiv _____
1995/45/EG av den 26 juli 1995 om särskil-
da renhetskriterier för färgämnen som an-
vänds i livsmedel; ändrat genom kommissio-

Denna förordning träder i kraft den 1 juli
2000.

Helsingfors den 21 juni 2000

Minister *Kimmo Sasi*

Överinspektör Liisa Rajakangas

Nr 600

Social- och hälsovårdsministeriets förordning**om avgifter för den etiska kommitténs och medicinska forskningsetiska sektionens utlåtanden samt om ersättningar till den som är föremål för forskning**

Given i Helsingfors den 21 juni 2000

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 8 § lagen den 21 februari 1992 om grunderna för avgifter till staten (150/1992), sådant detta lagrum lyder i lag 348/1994, samt 17 § 5 mom. och 21 § 2 mom. lagen den 9 april 1999 om medicinsk forskning (488/1999):

1 §

Avgifter för den etiska kommitténs och medicinska forskningsetiska sektionens utlåtanden

Den etiska kommittén och medicinska forskningsetiska sektionen uppbär för ett utlåtande om en forskningsplan följande avgifter:

- 1) multicenterundersökning ... 6 000 mk,
- 2) undersökning vid ett center 4 000 mk,
- 3) ändring av forskningsplanen 1 000 mk.

Ett utlåtande av den kommitté och sektion som avses i 1 mom. om forskning som genomförs utan utomstående finansiering eller som finansieras av en allmännyttig organisation och som utgår från forskaren är avgiftsfritt. En utredning om finansiering skall bifogas till forskningsplanen.

Ett utlåtande av kommittén och sektionen är avgiftsfritt också i det fall att ärendet förs till behandling i enlighet med 3 § 4 mom. lagen om medicinsk forskning (488/1999).

Den etiska kommittén kan fatta beslut om att ge avgiftsfritt utlåtande också i andra fall än de som bestäms i 2 och 3 mom.

2 §

Ersättningar till den som är föremål för forskning

Till den som är föremål för forskning, hans eller hennes vårdnadshavare, en nära anhörig, någon annan närstående person eller hans eller hennes lagliga företrädare får ersättning betalas för de faktiska resekostnaderna och inkomstbortfallet som föranletts av deltagande i forskningen. Till en person som inte har förvärvsinkomster eller som deltar i forskningen under sin fritid, kan för varje dag som han eller hon deltar i forskningen betalas ersättning högst till ett belopp som motsvarar arbetslöshetsdagpenningens grunddagpenning. För erhållande av ersättning skall nödvändiga kvitton, löneintyg eller andra motsvarande handlingar visas upp på begäran.

För deltagande i sådan forskning som inte är till direkt nytta för den persons hälsa som undersöks kan, utöver vad som bestäms i 1 mom., ersättning för annan olägenhet som föranleds av deltagandet i forskningen betalas till den som undersöks. För annan olägenhet kan ersättning beroende på hur ansträngande och obekvämlig undersökningen är

samt i vilken mån de vardagliga aktiviteterna begränsas betalas högst

- 1) 300 mk, om olägenheten är ringa,
- 2) 700 mk, om olägenheten är måttlig och
- 3) 1000 mk, om olägenheten är stor.

En ersättning som bestäms i 2 mom. kan fördubblas om forskningen pågår mer än tre dagar och tredubblas om forskningen pågår mer än sju dagar.

Om den som undersöks återtar sitt deltagande i forskningen innan den slutförts, skall han eller hon få ersättning för de resekostnader och det förtjänstbortfall som dittills uppkommit. I det fall som avses i 2 och 3 mom. ersätts en annan olägenhet i proportion till den olägenhet som dittills orsakats den som undersöks.

Helsingfors den 21 juni 2000

Omsorgsminister *Osmo Soininvaara*

3 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2000.

Förordningens 1 § tillämpas på utlåtanden om forskningsplaner som har inlämnats till den etiska kommittén eller medicinska forskningsetiska sektionen för utvärdering efter det att förordningen trätt i kraft. Förordningens 2 § tillämpas på undersökningar som inleds efter det att förordningen trätt i kraft.

Överinspektör Mervi Kattelus

Nr 601

**Jord- och skogsbruksministeriets förordning
om grunden för skogsvårdsavgiften för 2000**

Given i Helsingfors den 22 juni 2000

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut föreskrivs med stöd av 9 § 3 mom. lagen den 10 juli 1998 om skogsvårdsföreningar (534/1998):

1 §

Medelrotpriset per kubikmeter virke

Det i 8 § 1 och 3 mom. lagen om skogsvårdsföreningar (534/1998) avsedda aritmetiska medeltalet för medelrotpriset per kubikmeter virke under åren 1997—1999 i hela landet är 178,50 mk.

Helsingfors den 22 juni 2000

2 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2000.

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

Överinspektör Pentti Lähteenoja

Nr 602

Jord- och skogsbruksministeriets meddelande
om jord- och skogsbruksministeriets förordning om produktion och saluföring av
plantmaterial för prydnadsväxter

Utfärdat i Helsingfors den 21 juni 2000

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar med stöd av 4 § lagen den 25 februari 2000 om Finlands författningssamling (188/2000):

Jord- och skogsbruksministeriet har utfärdat följande förordning:

Förordningens rubrik	JSM:s föreskrifts- samling nr	utfärdat	träder i kraft
JSMf om produktion och saluföring av plantmaterial för prydnadsväxter*	76/00	21.6.2000	30.6.2000

Förordningen har publicerats i jord- och skogsbruksministeriets föreskriftssamling. Förordningen kan fås från jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral, (Mariegatan 23, Helsingfors), PB 310, 00023 Statsrådet, tfn (09) 5765 111.

Helsingfors den 21 juni 2000

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

Överinspektör Annukka Nurmi

*) Rådets direktiv 98/56/EG (31998L0056); EGT nr L 226, 13.8.1998, s. 16

Nr 603

Jord- och skogsbruksministeriets meddelande
om jord- och skogsbruksministeriets förordning om hygien i fråga om gelatin som är avsett
som människoföda

Utfärdat i Helsingfors den 21 juni 2000

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar med stöd av 4 § lagen den 25 februari 2000 om Finlands författningssamling (188/2000):

Jord- och skogsbruksministeriet har utfärdat följande förordning:

Förordningens rubrik	nr	utfärdat	träder i kraft
JSM:s förordning om hygien i fråga om gelatin som är avsett som människoföda	11/VLA/2000	21.6.2000	1.7.2000

Förordningen har publicerats i jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelnings föreskriftssamling. Förordningen kan fås från jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning, Glogatan 4 A, 00100 Helsingfors, tfn (09)1601.

Helsingfors den 21 juni 2000

Avdelningschef Jaana Husu-Kallio

Regeringssekreterare Erkki Arnkil

Rådets direktiv 77/99/EEG (31977L0099), EGT nr L 26, 31.1.1977, s. 85,
 rådets direktiv 92/5/EEG (31992L0005), EGT nr L 57, 2.3.1992, s. 1,
 rådets direktiv 93/43/EEG (31993L0043), EGT nr L 175, 19.7.1993, s. 1,
 kommissionens beslut 1999/724/EG (31999D0724), EGT nr L 290, 12.11.1999, s. 32

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

Nr 591—603, 3 ark

OY EDITA AB, HELSINGFORS 2000

HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA

ISSN 1456-9663